

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11418/2019-ERU

V Ostravě dne 10. března 2020

Č. j. 11418-7/2019-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 4. prosince 2019 a vedeném pod sp. zn. OSR-11418/2019-ERU s obviněným z přestupku, společností **INNO, s.r.o.**, se sídlem Hasskova 95/16, 674 01 Třebíč, IČO: 269 14 964, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný ze správního deliktu, společnost INNO, s.r.o., se sídlem Hasskova 95/16, 674 01 Třebíč, IČO: 269 14 964 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným z přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 téhož zákona prováděl dne 13. července 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Mikulovice, u budovy č. p. 10 zemní práce, při kterých došlo k poškození T-kusu plynovodní přípojky IPE 100 DN 25, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 52 000 Kč** (slovy: padesát dva tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 37519.

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 37519.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 4. prosince 2019 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením příkazu č. j. 11418-3/2019-ERU ze dne 4. prosince 2019 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 05789/2019-ERU a zahájené dne 6. června 2019 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 9. srpna 2019 Protokol o kontrole [redacted] č. j. 05789-9/2019-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 13. července 2018 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Mikulovice, u budovy č. p. 10, v blízkosti T-kusu plynovodní přípojky IPE 100 DN 25 (dále také „T-kus“, „plynovodní přípojka“ či „plynárenské zařízení“) činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení. Protokol o kontrole byl účastníku řízení doručen dne 14. srpna 2019.

Dne 26. srpna 2019 byly Úřadu doručeny námítky účastníka řízení proti protokolu o kontrole, kde účastník řízení upozorňoval, že skutečné umístění T-kusu nebylo v souladu s Orientačním zákresem plynárenského zařízení, Detailním zákresem plynárenského zařízení do mapových podkladů ani vytyčením polohy plynárenského zařízení v terénu. Dle projektové dokumentace se měla plynovodní přípojka nacházet 125 cm od výkopu prováděného účastníkem řízení. Plynárenské zařízení nebylo opatřeno pískovým obsypem ani výstražnou fólií. Tyto skutečnosti účastník řízení tvrdil již v průběhu kontroly. Dne 20. září 2019 nadřízená osoba kontrolujících námítky účastníka řízení zamítla jako nedůvodné.

III. Průběh správního řízení

Dne 18. listopadu 2019 byl do správního spisu převzat kontrolní spis sp. zn. 05789/2019-ERU, o čemž byl vyhotoven Záznam o vložení do spisu.

Úřad vydal dne 4. prosince 2019 příkaz č. j. 11418-3/2019-ERU (dále jen „příkaz“), který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne. Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 52 000 Kč.

Dne 11. prosince 2019 byl Úřadu do datové schránky doručen odpor účastníka řízení. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Účastník řízení namítal, že učinil vše, co mohl, aby předešel porušení plynárenského zařízení. Zemní práce byly prováděny ručně, bylo vydáno stanovisko správce plynárenského zařízení a provedeno vytyčení plynárenského

zařízení v terénu. Vytyčení bylo v době porušení plynárenského zařízení sice již neplatné, ale pouze krátce, přičemž za tuto dobu nedošlo ke změně vytyčeného plynárenského zařízení. Poškozený T-kus navíc nebyl označen při vytyčení ani opatřen bezpečnostními prvky (pískovým obsypem a výstražnou fólií). Účastník řízení dále poukazoval na to, že i kdyby byl za přestupek odpovědný, dle ust. § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), odpovědnost za přestupek zanikla, neboť nebylo vydáno rozhodnutí do 1 roku od spáchání přestupku. Účastník řízení dále považoval uloženou pokutu za nepřiměřeně vysokou s ohledem na to, že již uhradil náhradu škody, která z předmětné události vznikla.

Dne 16. prosince 2019 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 11418-5/2019-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a možnosti požádat o nařízení ústního jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Současně účastníka řízení vyrozuměl o tom, co tvoří podklad rozhodnutí ve věci.

Dne 23. prosince 2019 byl do datové schránky správního orgánu doručen přípis účastníka řízení, kterým dokazoval své majetkové poměry, a to doložením kopií výkazů zisku a ztráty za období 2018 až 2019 a rozvahy ke dni 30. listopadu 2019.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Zemní práce v katastrálním území Mikulovice, u budovy č. p. 10 prováděl účastník řízení na základě objednávky ze dne 3. července 2018 od fyzické osoby [REDAKCE] (dále jen „objednatel“). Předmětem objednávky bylo zhotovení vodovodní přípojky k rodinnému domu.

Pro stavbu bylo dne 26. dubna 2018 vydáno stanovisko správce plynárenského zařízení zn. [REDAKCE] v němž se uvádí, že v zájmovém prostoru stavby se nachází plynárenské zařízení.

Dne 30. dubna 2018 společnost GridServices, s.r.o., se sídlem Plynárenská 499/1, Zábřovice, 602 00 Brno, IČO: 279 35 311, vytyčila polohu plynárenského zařízení v terénu, s platností 2 měsíců. Toto vytyčení tedy bylo v době poškození plynárenského zařízení již neplatné.

Objednatel předal staveniště účastníku řízení dne 9. července 2018, tedy již po uplynutí dvou měsíců od vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu.

Dne 13. července 2018 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Mikulovice, u budovy č. p. 10, k poškození T-kusu účastníkem řízení.

Dle vyjádření účastníka řízení ze dne 18. června 2019 bylo vedení podzemních sítí vyznačeno barevně na asfaltu. Účastník řízení strojně provedl skrývku živičného povrchu a poté prováděl ruční výkop. Poškozený T-kus nebyl vyznačen, opatřen pískovým obsypem ani výstražnou fólií.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 224 m³ plynu do ovzduší za dobu 15 minut a k přerušení dodávky plynu 60 konečným zákazníkům po dobu 2 hodin 20 minut, jak vyplývá z Protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 18. července 2018 a z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. hlášení v SAP PM [REDAKCE] ze dne 13. července 2018 (dále jen „protokol o narušení“). V protokolu o narušení je uvedeno, že účastník řízení prováděl zemní práce strojně.

Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny dne 14. srpna 2018.

V. Právní hodnocení

V. I. Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Ve smyslu ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů se přestupkem rozumí společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 30. listopadu 2018 (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti dosud novelizován dvakrát a to naposledy zákonem č. 285/2018 Sb. s účinností od 1. ledna 2019. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován taktéž dvakrát, a to naposledy zákonem č. 131/2015 Sb., kdy tato novela (resp. její část) nabyla účinnosti dne 1. ledna 2020.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona a jeho novelizovaného znění a zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že ustanovení relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, a též trestnost tohoto jednání z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorií přestupku, zůstala obsahově totožná. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytykané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona a zákona o odpovědnosti za přestupky).

V. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8, 9, 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození plynárenského zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl zaměstnanec účastníka řízení, kdo prováděl zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského (energetického) zařízení. Uvedenou skutečnost potvrdil i samotný účastník řízení. Jednání zaměstnance účastníka řízení je tak přičitatelné účastníkovi řízení podle ust. § 20 odst. 1 ve spojení s ust. § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky.

Z podkladů obsažených ve správním spise bylo prokázáno, že účastník řízení věděl, že zemní práce provádí v ochranném pásmu plynárenského zařízení či v jeho blízkosti, neboť měl k dispozici stanovisko správce plynárenského zařízení a provedené vytyčení (byť to bylo již neplatné). Vzhledem k tomu, že došlo k poškození plynárenského zařízení, je zřejmé, že účastník řízení nepostupoval s maximální opatrností.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a fyzických osob podnikajících je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se zde o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je proto věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané příslušnými právními předpisy, v případě jednání účastníka řízení, aby neporušil povinnosti stanovené energetickým zákonem.

V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení

Účastník řízení předně namítal, že učinil veškerá opatření, která bylo od něj možné požadovat, aby poškození plynárenského zařízení zabránil a že příčinou poškození T-kusu bylo chybně provedené vytyčení. K tomuto správní orgán uvádí, že platnost vytyčení uplynula ještě před převzetím staveniště účastníkem řízení. Účastník řízení si tedy mohl a měl být

vědom možnosti, že provedené vytyčení neodpovídá, resp. nemusí odpovídat skutečnému stavu, ale přesto prováděl zemní práce (nadto i zemním strojem), aniž by bylo provedeno vytyčení nové. Ke skutečnosti, že doba uplynulá od konce platnosti vytyčení do dne poškození plynárenského zařízení byla krátká, správní orgán přihlédl již při stanovení pokuty ve zrušeném příkazu.

Skutečnost, že poškozené plynárenské zařízení bylo uloženo v rozporu s normami ČSN, nezbavuje účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku, správní orgán však k této skutečnosti rovněž přihlédl již při stanovení výše pokuty ve zrušeném příkazu.

K tvrzení, že odpovědnost za přestupek zanikla podle ust. § 20 odst. 1 zákona o přestupcích, správní orgán uvádí, že tento zákon byl v době spáchání přestupku již déle než rok neúčinný, neboť byl zrušen ust. § 133 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, který nabyl účinnosti dne 1. července 2017. Dle ust. § 30 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky délka promlčecí doby činí 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč. Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč, tj. vyšší než 100 000 Kč. Z toho vyplývá, že u projednávaného přestupku promlčecí doba neuplynula.

K námitce účastníka řízení, že uložená pokuta je nepřiměřeně vysoká, správní orgán uvádí, že výše uložené pokuty je v projednávaném případě ovlivněna především značným počtem zákazníků, jimž byla přerušena dodávka plynu. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Blíže se správní orgán vyjádří k této námitce v části „VI. Uložení správního trestu“ tohoto rozhodnutí.

V. V. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán prokázal, že účastník řízení svým jednáním porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky správního deliktu se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti správního deliktu pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v jeho jednání lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy, neboť aktivním jednáním účastníka řízení došlo k poškození plynárenského zařízení, k přerušení dodávky plynu 60 konečným zákazníkům a k úniku 224 m³ plynu do ovzduší. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat.

Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Lze tedy obecně vycházet z toho,

že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přešupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přešupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. V daném případě jsou naplněny formální znaky přešupku, zároveň je přítomen i materiální znak ve formě minimálně nepatrné a teprve při stanovení sankce bude správní orgán materiální stránku posuzovat a sankci individualizovat právě s ohledem na „míru“ materiální stránky. Výše uvedené plně koresponduje rovněž s preventivně-ochrannou funkcí správního trestu.

Výše uvedené skutečnosti poukazují na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, kdy tato společenská škodlivost dle správního orgánu dosahuje takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky přešupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. o) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

V. VI. Odpovědnost za správní delikt

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přešupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přešupky, tedy zda účastník řízení za přešupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Jak již správní orgán uvedl v části „V. IV. Vypořádání námitek účastníka řízení“, účastník řízení se spoléhal na vytyčení polohy plynárenského zařízení, které již při převzetí staveniště nebylo platné. Uvedené prokazuje, že účastník řízení při své činnosti nepostupoval s maximální opatrností a tedy nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přešupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil porušením ust. § 68 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

VI. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přešupky lze za přešupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přešupku. Dle ust. § 36 téhož zákona lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty. Napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Z povahy provedení přešupku nepřipadá v úvahu uložit účastníkovi řízení správní trest propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přešupky, neboť cena náradí (lopaty a krumpáče) použitého účastníkem řízení ke spáchání přešupku je ve zjevném nepoměru ke způsobenému následku a takový trest by byl zcela nepřiměřeně nízký. Uložení správního trestu ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přešupku ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešupky přichází v úvahu jen tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví. V posuzovaném případě je tak možno účastníkovi řízení uložit pouze trest ve formě napomenutí nebo pokuty.

K uložení správního trestu ve formě napomenutí v nyní posuzované věci správní orgán neshledal důvod, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť by takový trest byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty.

V projednávaném případě ani nebude aplikován institut upuštění od správního trestu dle ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, vzhledem k (i) povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům, (ii) rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Nadto správní orgán uvádí, že ukládání správního trestu formou pokuty zcela odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. Úřad je při stanovení výše trestu také vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, od které se může odchýlit pouze toliko v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu trestu, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti.

Dle ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky lze pokutu uložit ve výši stanovené zákonem. Není-li výše pokuty zákonem stanovena, pokutu lze uložit ve výši nepřesahující částku 1 000 Kč.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti přestupku včetně jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl spáchan. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto přestupku.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlížel dle ust. § 38 písm. b), c) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky k významu a rozsahu následku přestupku, ke způsobu spáchaní přestupku a okolnostem spáchaní přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k majetkovým poměrům pachatele.

V protokolu o narušení bylo uvedeno, že účastník řízení porušení způsobil strojně, z vyjádření účastníka řízení během kontroly i správního řízení však vyplývá, že strojně prováděl zemní práce pouze mimo ochranné pásmo plynárenského zařízení a k porušení plynárenského zařízení došlo při ručním výkopu. Správní orgán tedy v souladu se zásadou *in dubio pro reo* vyhodnotil, že účastník řízení prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení ručně, což bylo v souladu s podmínkami ve stanovisku správce plynárenského zařízení a v protokolu o vytyčení.

V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 224 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 60 konečným zákazníkům. Tyto skutečnosti správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnosti. Správní orgán si je přitom vědom, že délku trvání

úniku nemohl účastník řízení žádným způsobem ovlivnit, neboť vzniklé poškození předmětného zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu.

Skutečnost, že plynárenské zařízení nebylo řádně opatřeno pískovým obsypem ani výstražnou fólií správní orgán vyhodnotil jako polehčující okolnost.

Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako polehčující okolnost.

Skutečnost, že vytyčení plynárenského zařízení bylo již před převzetím staveniště účastníkem řízení neplatné, správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost, jelikož si účastník řízení, jakožto profesionál ve svém oboru, měl zajistit provedení nového platného vytyčení. Zároveň však správní orgán při ukládání výše pokuty přihlédl ke skutečnosti, že od konce platnosti vytyčení do poškození plynárenského zařízení uplynula pouze krátká doba a účastník řízení navíc prováděl ručně kopané sondy.

Úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy účastníkem řízení hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán z podkladů, které účastník řízení zaslal jako přílohu svého podání ze dne 23. prosince 2019, zjistil, že účastník řízení v roce 2018 dosáhl výsledku hospodaření [REDAKCE] Kč a čistého obratu [REDAKCE] Kč, v roce 2019 dosáhl výsledku hospodaření [REDAKCE] Kč a čistého obratu [REDAKCE] Kč. Účastník řízení tedy rok 2019 zakončil ve ztrátě. Dále správní orgán ze zasláné rozvahy ke dni 30. listopadu 2019 zjistil, že celková aktiva účastníka řízení k tomuto dni činila netto [REDAKCE] Kč.

S ohledem na aktuální majetkové poměry doložené účastníkem řízení nelze uvažovat o tom, že by uložená pokuta mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, konkrétně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008–133, likvidační pokuta je taková sankce, „*kteřá je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“ Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby (jeho celkový příjem a hmotný majetek). S ohledem na obrat účastníka řízení v letech 2018 a 2019 a výsledek hospodaření účastníka řízení v roce 2018,

potazmo zaslanou rozvahu ke dni 30. listopadu 2019 není možno uvažovat o tom, že by byly naplněny podmínky pro shledání uložené pokuty jako likvidační.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem.

Pokud by se i přesto účastník řízení domníval, že výši pokuty stanovenou tímto rozhodnutím není schopen jednorázově uhradit, upozorňuje správní orgán na ust. § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, jenž stanoví podmínky, na základě kterých je správce daně (správní orgán) oprávněn na žádost daňového subjektu (účastníka řízení) nebo z moci úřední povolit úhrady daně (pokuty) na splátky. Účastník řízení tak může požádat o rozložení pokuty na splátky.

Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta uložená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla stanovena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších předpisů a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava